

NAGY IZABELLA

elsőnek lenni

Azt mondta jó ez így
felfordult világban leskelődőnek lenni
zárójelekben bort iszogatva

jó

ez

így

mintha csak átsétálnánk a téren
meg nem érkezvén parkettás lakásunkba
a tetőn napozva meztelen

jó

ez

így

innen még messze a katedrális
a villamos ablakából az utca látható
és Budapest körvonalai

jó

ez

így

hangok és hangtalan éjjelek
nevető száj sok beszéd
és az a sok költő az a sok barát

jó

ez

így

nemhiába
nemhiába.

koncentrikus körök

villamos csattogott a híd felé nem láttalak benne
(mégsem jössz)
álltam a szélben a moziból ki be áramlott a tömeg
nem voltál közöttük
rohadt hideg volt kezdtem nagyon fázni
percek percek percek
cigaretta melegség és mozigóz se segített
de
koncentrikus körökben mégis közeledtél a borzalmas sapkádban

dédpapa

nagymama szerint dédpapa a fronton
amerikai hadifogságban volt
onnan tudott olyan jól angolul
nagyapapa szerint a chesterfield cigaretta
dobozáról olvasta le az írást
nénike szerint a dédpapa fess fiatalember lehetett
Lali bátya azt mondta inkább
a boroshordóra hasonlított a szaga miatt
dédmama mindig áldotta a simulékonyságát
és ezt a szomszéd Juci néni is megerősítette
apukám szerint a dédpapa ki nem állhatta a gyerekeket

anyu meg hogy ilyen unokával ő nem is csodálja
a Bodri imádattal nézett rá mindig
a disznó már sehogy sem egy idő után
a bátyám mindig a történeteit hallgatta
a nővérem meg az ocsmány vicceit
én sajnos ehhez nem tudok mit szólni
még sosem hagytam el az árvaházat

félreértés

most itt ülök a kanapén, tízezer forinttal a kezemben.

úgy vagyok

én úgy vagyok a magömléssel
ahogy a halászlében szokás

én úgy vagyok a szárazkolbásszal
ahogy a lókínzással szoktak

én úgy vagyok a rózsaszínnel
ahogy a rendes lányok szokták
én úgy vagyok a szoknyákkal
ahogy a hajléktalanok szokják

én úgy vagyok ebben a világban
felkelek reggeli előtt

Egy költővel álmodtam

Irodalomórára érkezett a kicsikhez, a régi iskolámba.
A folyosó épp olyan volt, mint nyolcéves koromban,
zsivajjal tömött, kék köpenyes lurkók rohangásztak.
Ő magaslott felettük, kissé meghajolt, miközben beszélt,
érdes hangján irodalomról, mint általában.
A büfében hosszúkávét vettem neki, de ő fizette,
a lépcsőn rákulcsolta ujjait enyémre, éreztem
begyűkben a szeretést.
Én a rendes tanítónéni,
ő meg a költő, ki titokban mégis

ragadvány

arcomra ragadt a szagod
elvittem szombat reggel
a sarki boltba vásárolni
piros műanyag kosárba tettem mentes vizet
szombat van másnap de víz helyett
a szagodat veszem
s rakom fel a polcra itthon
a többi befőtt mellé

téli beszélgetés

rettenet hideg volt a tél
kint dohányoztunk a teraszon
borzalmas napom volt amúgy
ez este történt
megint beszélgetni akartál hogy
mondjam el részletesen
de már nem volt értelme ezeknek a beszélgetéseknek